

زند ه باد اول ماه مه!

هسته اقلیت

یکشنبه ۶ اردیبهشت ۱۳۸۸

زند ه باد اول ماه مه!

اول ماه مه روز نمایش قدرت و همبستگی مبارزاتی کارگران سراسر جهان برای برپایی جامعه ای آزاد، مرفه، انسانی و عاری از هر گونه سلطه و استثمار است این سنت مبارزاتی که در آغاز بصورت جشن کارگری در ۲۱ آوریل ۱۸۵۶ توسط کارگران در استرالیا برگزار شد، سرانجام توسط کنگره انترناسیونال کارگری در روز اول ماه مه سال ۱۸۸۹ با طرح مطالبه ۸ ساعت کار در روز بعنوان روز جهانی کارگر برگزیده شد.

امسال کارگران سراسر جهان در شرایطی به استقبال این روز میروند که بحران کنونی سرمایه داری منجر به بیکاری گسترده تر، تورم فزاینده، نا امنی شغلی و هجوم بیشتر سرمایه داران به سطح دستمزد کارگران شده است. در این میان عدم آگاهی نسبت به آلترناتیوسوسیالیستی، عدم تشکل مستقل، نفوذ عمیق و متشکل فرمیسم در درون توده های کارگر موجب شده تا اتحادیه های کارگر بتوانند عقب نشینی هر چه بیشتر را به کارگران تحمیل نمایند. فرمیسم در اتحادیه های کارگری تحت عناوین دفاع از امنیت شغلی و حفظ محل کار به توجیه سیاست تعرض سرمایه داران به سطح حقوق کارگران پرداخته و از آنان میخواهد تا ضمن عدم اعتراض به کاهش دستمزد، به پایین بودن سطح دستمزدها قناعت کنند. بنابراین تنها چاره کارگران جهت مقابله با تعرضات سرمایه داران و گرایشات فرمیستی درون اتحادیه ها، بسیج و سازماندهی کارگران از پایین برای بالا نگهداشتن سطح دستمزدها و تحمیل خواسته های جنبش کارگریست.

کارگران در ایران اما، اول ماه مه را در شرایط ویژه ای برگزار می کنند. در حالیکه رژیم سرمایه داری مذهبی ایران عرصه را روز به روز بر کارگران و زحمتکشان تنگتر میکند، فقدان تشکل، خصوصی سازیها، اخراجهای دسته جمعی، تعطیلی گسترده کارخانجات، عدم تامین شغلی و هجوم رژیم به سطح معیشت آنان، مزید بر علت شده است. علاوه بر اینها تبعات بحران کنونی سرمایه داری نیز تاثیرات ویرانگر خود را بر زندگی آنان بروشنی نشان میدهد با وجودیکه روند خصوصی سازیها از سالها پیش آغاز گشته و موجبات بیکار سازیهای گسترده و وخیم تر شدن سطح زندگی کارگران را فراهم آورده بود، اما در نتیجه بحران اقتصادی سرمایه جهانی امواج بیکار سازیها افزایش صعودی یافته، گسترش تبدیل استخدام دائمی به قرارداد موقت امنیت شغلی را هر چه بیشتر تهدید نموده، تورم بالاتر رفته و سطح زندگی کارگران بیش از پیش سقوط میکند. بموازات آن اما، مبارزات و اعتصابات کارگران با خشونت و سببیت هر چه تمامتر سرکوب میشود، و زنان و مردان کارگر توسط مزدوران سرمایه دستگیر و روانه زندانها میشوند.

رفقای کارگر!

سرمایه بر مبنای مشیت الهی حرکت نمیکند، بلکه بعنوان یک رابطه اجتماعی بر اساس رقابت و کسب ارزش اضافی در نتیجه دسترنج شما کارگران تولید و بازتولید میشود. درحالیکه سرمایه داران هرروز پروا ترمیشوند، حداقل حقوق کارگران بقدری نازل است که کفاف زندگی یک خانواده معمولی را نمیدهد. بنابراین آنچه میتواند صف مستقل ما را درمقابل سرمایه داران مستحکم کند و مانع سقوط هرچه بیشتر سطح زندگی گردد، ایجاد تشکلهای توده ای خودگردان و خودسامان است که حول منفعت و نیاززندگی کارگران سازمان یافته و متکی بر عمل مستقیم کارگری است. دراین زمینه همکاری و همگرایی گرایشات مختلف درون جنبش کارگری امری محوری است خواست افزایش دستمزد و سایر مطالبات روزمره را باید به محملی برای شکل یابی و عمل مستقیم کارگری تبدیل کنیم.

از آنجائیکه مبارزات طبقه کارگر حول مطالباتش، آزادیهای اجتماعی را نیز در بر میگیرد؛ بخشهایی از جنبشهای اجتماعی دیگر نظیر جنبش زنان و دانشجویان را به سمت مبارزه مشترک با خود سوق داده است. بنابراین پیوند مبارزاتی مشترک این جنبشها برای دستیابی به شعارهای محوری امسال اول ماه مه، نظیر، مطالبه افزایش دستمزدها، جلوگیری از اخراجها، امنیت شغلی و اشتغال دائم، کسب حق تشکل و اعتصاب، آزادی فعالین کارگری زن و مرد از زندان و نیز کسب دیگر آزادیهای اجتماعی از اهمیت بسزایی برخوردار است.

برای رهایی از نکبت رژیم سرمایه داری مذهبی جمهوری اسلامی و دستیابی به یک زندگی درخور انسان اما، راهی بجز مبارزه برای برقراری نظم سوسیالیسم نیست، نظمی که در آن تولید نه بر مبنای کسب سود بیشتر، بلکه بر اساس نیاز آحاد جامعه باشد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی مبارزاتی کارگران جهان

کار- رفاه - آزادی جمهوری شورایی

هسته اقلیت مه ۲۰۰۹